

Foto: väznica Hrnčiarovce nad Parnou, kde odsúdení zo spoločenstva hrali a slúžili s nami chvály. Oficiálny zdroj: <https://www.zvjs.sk/sk/aktuality/koncert-chval-v-ustave-na-vykon-trestu-odnatie-slobody-hrnčiarovce-nad-panou>:

„Prvý septembrový deň bol v ústave Hrnčiarovce nad Parnou skutočne sviatočný. Nie len s ohľadom na Deň Ústavy SR, ktorý je oficiálnym, štátnym sviatkom, ale i z dôvodu využitej možnosti na usporiadanie malej slávnosti pre odsúdených. Práve v tento deň bol zrealizovaný koncert chvál, ktorý bol výnimočný tým, že okrem hudobníkov zo spoločenstva DISMAS, zahrala pre viac ako 80 odsúdených, aj dvojica odsúdených z tunajšieho ústavu, ktorí vystupovali pred tak veľkým publikom po prvý raz. Napriek tomu nebolo na účinkujúcich poznať žiadnu neistotu a publikum privítalo ich skladby potleskom, ktorý postupne silnel čoraz viac. K našim odsúdeným, v tomto prípade ku gitaristovi a spevákovu sa spontánne pridala hrou na cajon aj hosť podujatia, raper Dávid Janočko. Odsúdených hudobníkov následne vystriedal Mgr. Branislav Letko, zo skupiny „Lámačské chvály“, nasledovali „Leopoldovské múry“ ku ktorým sa pri skladbe Jeshua pridala účinkujúci odsúdený, ktorý kapelu doprevádzal hrou na husliach. V tomto emotívne silnom momente mnohým prítomným zvlhli oči, ruky odsúdených stúpali hore, do postoja chvál. Malým zázrakom bolo, že hoci kapely nemali pred tým možnosť vzájomne si zahrať s hudobníkmi z ústavu, teda z hudobníkmi, ktorých stretli po prvý raz, ich spoločné tóny zneli nádherne. Jednotlivé skladby sa prelínali a boli prepojené slovami svedectiev, povzbudení, i modlitieb zo strany Mgr. Michala Libanta a Mgr. Branislava Letka. V ďalšom priebehu sa opakovane striedali kapely, od tej našej ústavnej, po Puer Dei - Dávida Janočka, ktorý svojim rapom dokáže nie len potešiť mladú generáciu, ale cez silné texty u nej zároveň dokáže zasiahnuť tie pravé miesta. Niektoré skladby publikum roztancovali a roztlieskali. Pri spoločnej modlitbe všetci sklonili hlavy a z úst mnohých bolo počuť hlasnú modlitbu. Na záver prišla skladba "Máš trón" z repertoáru Lámačských chvál, kde už mnohým tiekli slzy, za ktoré sa nik z prítomných nemusel hanbiť. Taká bola slávnosť v prvý septembrový deň na pôde tunajšieho ústavu, kde záverečný potlesk prítomní neadresovali ani vystupujúcim kapelám, ani brilantným rečníkom. Potlesk zúčastnených smeroval hore, k Ockovi, ktorý im tento zázrak umožnil prežiť, čo dokumentuje niekoľko autentických vyjadrení priamo z publika: „Mal som pocit, že nás navštívili anjeli...“; „Bolo to nádherné...“; „Zrazu je mi v base dobre...“; „Kedy budú ďalšie takéto chvály? Bolo to krásne...“; „Som veľmi rád, že som to mohol zažiť...“ „Ako môžem nabudúce pomôcť, aby sa to zopakovalo?“

Modlí sa:

spoločenstvo Dismas

Čo povedať na záver? V prvý septembrový deň sa v ústave možno nekonal koncert hviezd a celebrit, ale do jeho priestorov isto zavítalo dobro... K poslednému z autentických vyjadrení publika, ktoré sa žiada odcitovať, netreba nič dodávať: „Ďakujeme“ Aj ja ďakujem.

Foto: 24 hod. modlitby na Youtube kanály dňa 13.9.2022, kde sa modlili naši členovia za Slovensko hodinu online.

Foto: kostol sv. Dominika vo farnosti Zvolen v sobotu dňa 17.9.2022 počas sv. omše pri príležitosti modlitieb za kňazov. Počas tohto poldenného stretnutia sme žehnali kňazov. A práve aj my, ako viete, žehnáme kňazom raz do mesiaca v 40 hod. modlitbách a oni nás odmeňujú svojim požehnaním každý deň o 20.00 hod., kde sa všetci spájame. Ide o 7 kňazov. A aby sme si uvedomili, akú veľkú moc má kňazské požehnanie, tak poskytnem jeden výrok blahoslavenej Anny Kataríny Emmerichovej – *Kňazské požehnanie: „Je veľmi smutné, ako kňazi v súčasnej dobe zanedbávajú žehnanie. Zdá sa, ako by často ani už nevedeli, čo je kňazské požehnanie; mnohí z nich tomu snád' ani neveria a hanbia sa za požehnanie ako za zastaranú poverčivú ceremóniu. Mnohí zasa používajú tieto sväté sily a milosti, ktoré im udelil Ježiš Kristus, celkom bezmyšlienkovite a nedbalo. Keď dlho nedostávajú požehnanie od kňazov, dostáva sa mi ho potom niekedy od Boha. Ale pretože Pán ustanovil kňazstvo a odovzdal mu moc žehnania, div často nezomieram túžbou po požehnaní. Veď predsa v Cirkvi je všetko jedným telom a čo jeden niekomu odriekne, po tom druhý túži!“* No a verím, že sa ešte viac začneme modliť za našich kaplánov lebo: „*My chceme chrániť svojich kňazov.*“

Foto: počas pobytu vo Zvolene som navštívil aj Tomáša Molnára a pridávam jeho príspevok:

„*Ako sa mi podarilo zbaviť sa exekúcií a prísť k autu. Pre mňa zázraky v mojej životnej situácii, objasním. Najprv exekúcie... Celý trest som rozmýšľal, čo spravím a ako vlastne budem žiť, keď ma pustia s toľkými exekúciami. Mal som ich cez 30, potom som ich už prestal rátať... Vedel som o osobnom bankrote, ale každý ma odhovárал od toho, vedúci výkonu trestu ale aj vonku ľudia, že „v Tvojej situácii“ a že „si sedel za podvod“ a iné debaty okolo toho, ma úplne odradili a privádzali do smútku. Ale papiere na bankrot som vyplnil a odovzdal na Centre právnej pomoci, veď za to nič nedám, akurát splátka 14€ mesačne.... Celý život robiť na exekúcie... krásna predstava, ale realita... Ako všetko, aj túto starosť som odovzdal v modlitbách Ockovi, nech sa teda postará,*

lebo na toto je potrebný asi už len zázrak.... V apríli tohto roku volám na Centrum právnej pomoci, že ako teda stojím, pretože mi nikto nevolal, ani správca, ktorého som mal prideleného, proste nikto... Ja som bol v tom, že sa nič nepodarilo, všetci mali pravdu.... Pani na linke právnej pomoci som teda nadiktoval údaje, čakal... A povedala vetu: "Pán Molnár, vy ste už 3 mesiace oddĺžený, bankrot Vám vyšiel, už nemáte žiadne dlhy. Želám veľa šťastia v ďalšom živote bez dlhov..." A už len slzy, na kolená a ďakujem Ockovi. Som čistý, bez exekúcií a poviem aj sumu, o ktorú som bol očistený: 234 000 €.... Toto len Náš Pán dokáže. Chvála Ti a česť. A ako máme s manželkou auto. Keďže Pán požehnal manželkino lono a čakáme prírastok, nastala otázka, čo všetko zabezpečiť, ale hlavne auto, potrebné k životu s bábom, nejaké väčšie, bezpečné a tak sme sa bavili s Luckou manželkou. Aj keď prácu mám skvelú, aj zarobím nadpriemer... aj tak v danej situácii si auto nemôžeme dovoliť alebo aspoň určite tak skoro nenašetrím, tak sme to nechali tak.... ale samozrejme v modlitbách to bolo odovzdané.... Vravil som to aj šéfovi, má veľa známych, aj našiel pre nás auto. Že Subaru Outback 2013.... za 8 000 €.... Super by bolo, aj všetko splňalo, len toľko nemane, ani tak skoro to nepôjde.... Hovorím si, Pane, je to krásne auto, nie je náhoda že takúto ponuku máme, len neviem, čo mám urobiť.... Šéf si ma zavolať o týždeň... Vraví mi: „Tomáš, mám 3 autá navyše... Subaru Vám urobím cenu z 8 000 € na 6 000 € ... a budeme po 50 eur strhávať z platu.... keďže makáte a som s Vami spokojný....“ Neskutočné Takže takto máme aj auto.... pre mňa všetko neuveriteľné veci aj pre manželku, ktorá je síce neveriaca, ale žasne aj ona. Lebo vždy vie, za čo sa modlím.... Drahí bratia a sestry, nech je naša životná púť akokoľvek ťažká, možno až bezvýchodisková.... je tu vždy Nieкто, kto nám pomôže a nikdy nás nenechá osamote a kto nás nadovšetko miluje... Je to NÁŠ PÁN a NÁŠ BOH.“

Foto: 2. stretnutie duchovnej obnovy v kaplnke vo väznici Banská Bystrica s našimi členmi. Z piatich odsúdených na doživotie sme sa rozprávali a svedčili sme až štyrom. Chvála Pánovi. Boh je mocný. **Oficiálny zdroj: <https://www.ordinariat.sk/duchovna-obnova-v-ustave-banska-bystrica/>**

A práve prvýkrát vo väznici sme hovorili spolu o **filme SLOBODNÝ**, ktorý je práve z väzenského prostredia a ako sme sa pred vyše týždňom rozprávali s režisérom tohto filmu, bol by rád, keby sa tento film pozeral v každej väznici. **Foto: úryvok, teda časť z filmu SLOBODNÝ.** Príspevok **Rudolfa z väznice Banská Bystrica:**, *Pozeral som film/dokument Krčméry, Jukl a musím povedať, že sa mi veľmi páčil a to hlavne po informačnej a duchovnej stránke.* **Foto: Bratislava, Rádio Mária s Egom.** Danielka z Rádia Mária ma požiadala, či by som nemohol sprostredkovať stretnutie a rozhovor s Michalom Strakom v Rádiu

„Vy máte v rukách moc, ale my máme pravdu. Tú moc vám nezávidíme a netúžime po nej, nám stačí tá pravda. Lebo je väčšia a silnejšia ako moc. Kto však má v rukách moc, ten si myslí, že môže pravdu potlačiť, zabiť alebo i ukrižovať, ale pravda dosiaľ ešte vždy vstala i vstane z mŕtvych.“

Mária. Súhlasil som, veď všetko na slávu Pánovu.

Príspevok **Viktora Lazara z Hrnčiaroviec**, odkiaľ bol mimoriadne prepustený na podmienené prepustenie „PP“: *„Asi pred dvoma rokmi ste boli v Hrnčiarovciach a prišiel som za vami, aby ste sa za mňa modlili, lebo mám nádor v hlave. Povedali ste mi, že sa budete modliť. Teraz ste znovu prišli do Hrnčiaroviec aj s manželkou a s členmi spol. Dismas a ja som znovu prišiel za vami, podali sme si ruku a povedal som vám, že s tým nádor je to už lepšie. Lekár povedal, že som stabilizovaný a na kontrolu mám prísť až o rok a pol. Vo väznici o 20.00 hod. sme sa modlili najprv 3, a potom prišiel k nám na oddiel p. pedagóg Bazala. On je super človek, na iných oddieloch nám ho závideli. A keď k nám prišiel Stano, tak sme sa začali modliť a bolo nás už asi 10. V mojom starom živote som využíval moju rodinu a hlavne moju sesternicu, ktorá bola bohatá a ktorú som využíval na peniaze. Desať rokov som s ňou nebol v kontakte a po rozhovore s p. pedagógom Václavom, som sa jej rozhodol napísať k meninám. A na moja veľkú radosť mi odpísala, že mi odpustila a že sa na mňa nehnevá. Veľmi ma to potešilo. Po prepustení som išiel na ubytovňu do Leopoldova, ale tam o mne nevedeli, tak som nasadol*

na vlak do Komárna ku sestre. Až teraz si uvedomujem, že to Pán Boh tak zariadil, aby som tam išiel na cintorín pozrieť mojich zosnulých rodičov.“ No a práve z Leopoldova od Jožka Šišku som práve Viktora vyzdvihol a zaviezol do cca 300 km vzdialených Žakoviec ku kňazovi Kuffovi, ktorý mu pomôže nielen s ubytovaním, ale mu dá aj prácu a najmä duchovný pokrm. Každý deň sv. omša, modlitby. Je to most medzi väznicou a fungovaním v reálnom živote. Skoro každý deň mi niekto volá, píše, ohľadne toho, že bol prepustený a riešime aj problémy v rámci možností, ale najdôležitejšie je to, aby prvé kroky boli s Pánom. Lebo ak po konci výkonu trestu sa prestanete modliť, prestanete chodiť za Pánom do chrámu, tak vás opica zožerie. **Foto: Žakovce u kňaza Mariána Kuffu, počas vstupu Viktora Lazára do domu Božského**

Srdca Ježišovho a Nepoškvrneného Srdca Panny Márie. Tak sa volá ubytovanie a domy, kde sú ubytovaní a kde sa nachádza aj kaplnka. Samozrejme sú tam určité podmienky, ktoré v prípade potreby môžeme zaslať. **Foto: Prešov a stretnutie s Dušanom Dzuriom**, ktorému dali po roku dole konečne náramok.

Príspevok od Roberta z väznice Sučany (vid' foto): „Ďakujem, veľmi pekne ďakujem za vaše modlitby, ktoré doniesli aj ovocie. Podelím sa s vami o nádherný skutok od Ocka. Určite si spomínate, čo som už viackrát spomenul v mojich listoch. Bratova vnučka, čo mala ten nádor v hlavičke, dve jej vybrali a

s tretím nevedeli čo robiť, bol na zlom mieste v hlavičke štvorročného dievčatka. Skúsili to chemoterapiou, ktorú museli prerušiť a nemohli s ňou ďalej pokračovať kvôli nedostatku krvných doštičiek a ďalších vedľajších účinkov, ktoré jej nerobili dobre. Veľa som sa modlil aj žiadal ľudí o modlitby a náš Boh Otec nás vyslyšal. Ona bola na kompletom vyšetrení a ten tretí nádor jej z hlavičky úplne zmizol. To je úžasné, ako nás náš Pán, náš Otecko, miluje napriek všetkým našim hriechom proti Nemu. Ďakujem Bohu, že som vás a aj vášho Boha konečne spoznal. Koncert bol úžasný, aj svedectvá raperov, ako aj vaše, z ktorých sa mi slzy tlačili do očí. Ale aj pri rape, pri tých

Ona bola na kompletom vyšetrení a ten tretí nádor jej z hlavičky úplne zmizol. To je úžasné, ako nás náš Pán, náš Otecko, miluje napriek všetkým našim hriechom proti Nemu. Ďakujem Bohu, že som vás a aj vášho Boha konečne spoznal. Koncert bol úžasný, aj svedectvá raperov, ako aj vaše, z ktorých sa mi slzy tlačili do očí. Ale aj pri rape, pri tých

slovách, ktoré boli rapované “ **Príspevok Juliany Troščákovej:** „PBJK bratia! Chceme Vám svedčiť o tom, aký je Pán dobrý a ako si používa bratov z Dismasu na službu. Vo štvrtok sme boli pozvaní do väznice v Hrnčiarovciach. S rodinkou sme boli na dovolenke cca 120 km odtiaľ, tak sme tam šli. V piatok sme cestovali do Maďarska a pri Beckove nám došla nafta, keďže sme to zanedbali a mysleli, že na rezervu dôjdeme ďalej. Zháňali sme niekoho, kto by nám mohol priniesť trochu nafty, ale všetci známi, ktorí by mohli byť v okolí, nemali možnosť nám pomôcť. Nakoniec to Pán zariadil tak, že Mirka Libantová **zavolała bývalého odsúdeného Janka Bublavého** a ten bol blízko a priniesol naftu. V decembri čakáme siedme bábätko a svedčíme o tom, ako sa Boh nadprirodzene stará o potreby našej rodiny a všetkých detí. Pri materiálnych potrebách si používa charitu Dismasu a zvlášť Mirku, ktorá v úžasnej spolupráci s Duchom Svätým pripraví pre nás presne to, čo nutne potrebujeme, skôr, ako by sme jej to povedali. S príchodom školského roka začali deťom chýbať prezúvky, topánky a novšie oblečenie na krúžky. Vedeli sme, že sa k nám Libantovi chystajú, a tak stačilo týždeň počkať a Pán sa o všetko postaral. Každé dieťa dostalo presne to, čo potrebovalo. Dokonca už aj pre nášho drobčeka v brušku je všetko prichystané, kočiariky, oblečenie. Sme veľmi vďační za túto službu a darcom za ich štedré srdcia.“ **Foto: charita odovzdaná našej rodinke Troščákových**

z Dismasu, ktorí majú 6 detičiek a ďalšie na ceste. Žehnáme im.

Príspevok Veronika Haluzová po dvoch väzniciach na východe Slovenska: „Poslednú službu vo väzniciach som

absolvovala v roku 2020. Preto som sa na najbližšiu službu veľmi tešila, zároveň som pred ňou mala rešpekt. Pamätám ale na to, že čokoľvek sa budem snažiť robiť s úprimným srdcom pred Bohom, to sa Jemu určite bude rátať, ak by už nikomu inému. Som rada, že som ale stále svedkom toho, ako Boh sám otvára srdce odsúdených zakaždým, keď prídeme. Služiť na týchto miestach je pre mňa

neobyčajné. Viem, že konečný súd nás čaká pred Bohom. V mnohých prípadoch, keď sa pozerám na odsúdených, ide mi v hlave otázka: "Za čo ste sa tu vlastne dostali?" Niekedy mám pocit, že som medzi bežnými ľuďmi a skrátka to len neviem pochopiť. Často sa na mnohých nedokážem pozeráť ako na vinných či odsúdených. Možno skôr, málo milovaných. Hoc, určite sú nepopierateľné dôvody na to, prečo sa nachádzajú tam, kde sú. Som si ale istá, že takto sa na nich pozerá Boh, keď k nim prichádza. Túži zahŕňať obrovskou láskou. Tento pocit si odnášam aj po posledných dvoch službách v Prešove a Sabinove.“ **Foto: väznica Prešov a väznica Sabinov, Rast'om a s Veronikou Haluzovou.**

Zdroj foto: <https://www.zvjs.sk/sk/aktuality/ked-hudba-je-aj-laskavym-slovom>

Foto: kresba od Štefana z väznice Trenčín

Prispevok Jožka Šuleka, ktorý organizoval resp. nás zavolať na evanjelizáciu do

Zvolena Sekieru: „Ako mladý som nikdy nezažil Božiu prítomnosť ani to, že Ježiš je

skutočne živý. Na nič také si nespomínam, spomínam si ale na prázdne slová a frázy, na poučky na fare vo Zvolene, na formálnu prípravu na birmovku, na ktorej sa ma nič nedotklo. Po birmovke som 400 €, ktoré som dostal od rodiny, minul na trávu a alkohol

ako 15 ročný chalan. Spomínam si na nudné omše a ešte nudnejšiu starkú, ktorá sa večer

hore v dome s nami modlila ruženec, alebo

lepšie povedané nútila nás modliť sa s ňou,

jeden desiatok sa mi zdal ako večnosť, kto by

vtedy vedel, že o pár rokov sa budem modliť

3 a viac ružencov každý deň. Nech je Bohu

Sláva! Mal som vždy najlepšie známky

z triedy a rodičia aj učitelia vraveli, že som

nadané dieťa, chodil som na

rôzne olympiády, a stále som sa pýtal na veľa vecí,

bol som zvedavý. To je dobrá vlastnosť,

pýtajte sa otázky, buďte zvedaví, hľadajte,

lebo je niečo viac. Hľadal som, ani som nevedel čo,

ale obyčajný život mi proste nestačil. S

kamarátmi sme začali hľúpiť trávu, piť

alkohol, rozprávať sa o tom, kto aké

pozeral porno, v 8. triede na základnej

cirkevnej škole. Pri tráve to ale dlho

neostalo, keď som prišiel na gymnázium,

trávu som už predával a začal som

brať Tramal a Pervitín, hubičky, rôzne

lieky, hašiš, jediné známe drogy, čo

som nevyskúšal, sú asi heroín a LSD. Na

pervitíne a tramale som ale začal

byť dosť závislý, potreboval som si dať

každý deň, vo veľkom som klamal,

kradol, ani som si nevšimol ako a stal

som sa otrokom a pri tom som si

myslel, že si robím, čo chcem. **(Foto: plagát ako pozvánka na špeciálnu**

evanjelizáciu do Zvolena, kde sme sa stretli práve s Jožkom Š.) Pokúšal

som sa ako 17-ročný prestať, no rýchlo som pochopil, že drogy sa ma len tak nevzdajú bez boja, najdlhšie som vydržal dva alebo tri dni. Bez tramalu som bol nervózny, smutný a zažíval som všelijaké fyzické abstinenčné príznaky. Začal som cítiť beznádej a nemal som nikoho, kto by ma vedel pochopiť, s rodičmi som sa rozprávať nemohol, lebo v tej dobe boli moji úhlavní nepriatelia, všetci moji „kamaráti“ fetovali. Párkrát som sa predávkoval až tak, že ma odviezla sanitka, myslím že to bolo trikrát, raz som sa pokúsil vyskočiť z balkóna, ale keďže som bol taký dofetovaný a opitý, že som to nezvládol, našiel ma otec ráno preveseného napoly z balkóna von a napoly dnu. Vravel som mu, že to chcem skončiť. Tu sa ukázalo, že mzdou hriechu je smrť. (Rim 6:23) Čistou náhodou (Božím riadením) som natrafil na skupinku veriacich kresťanov, neboli to síce katolíci, ale úprimne verili v Ježiša a jeho moc, vedúci skupinky bol oslobodený narkoman a vravel, že Ježiš prišiel hľadať, čo sa stratilo, jedával s mýtnikmi a prostitútkami a dnes

prichádza práve pre nás, pre

narkomanov. Ježiš je tu a hľadá

ma. Toto slovo ma zasiahlo do

srdca, bolo to asi prvýkrát, čo

som zažil, že Božie slovo je živé

a účinné. Modlili sa aby ma Boh

oslobodil tak, ako to aj oni zažili

a podporovali ma, aby som

zostal čistý, lebo Bohu je všetko

možné. Chvála Bohu za nich. Za

pár mesiacov som už bol v

komunite Cenacolo. **Foto:**

priamo zo svedectiev v tejto

farnosti. Chalani v komunite

mali niečo, čomu som nerozumel a čo ma zaujalo. Vedel som, že nemajú mobily, peniaze, ženy, drogy, alkohol,

cigarety, internet. Nemajú nič. A sú šťastní! Ako je to možné? Jednoducho, lebo sa modlia, žijú s Ježišom, žijú v pravde

a čistote, sú slobodní a robia skutky Lásky. Aký krásny zázrak Božieho Milosrdenstva, 40 narkomanov pod jednou

strechou, ktorí žijú ako v kláštore. V komunite som bol 4 roky a bol to neustály boj a rast, ale aj veľa krásnych

radostných chvíľ. Spoznal som Pána, rôznych svätých, Božie Slovo, pravé priateľstvo v pravde a radosť zo služby a zo

svedectva. Naučil som sa v jednoduchosti a každodennosti žiť podľa výzvy evanjelia. Chcel by som spomenúť dva

silné momenty, ktoré sa mi zapísali do srdca. Jeden je s Ježišom a druhý s Duchom Svätým. Asi po roku komunity

som mal obdobie absolútnej depresie, myslel som len na smrť a pociťoval som veľký strach. Nebolo to len vnútorné

rozpoloženie, ale neustále neodbytné myšlienky, nič som nemal, po ničom som už netúžil, len som sa bál smrti a nevedel som, či niečo potom bude alebo len prázdno a tma. Mával som búšenie srdca, nevedel som dýchať a raz ma bratia odviezli aj na pohotovosť. Lekári vraveli, že mi nič nie je. Jedného večera pred Vianocami sme stavali živý betlehem a bol môj čas, aby som išiel na osobnú adoráciu na pol hodinu. Hneď, ako som vstúpil do kaplnky, som padol na kolená a rozplakal som sa. Potom som prosil Boha, aby mi pomohol a otvoril som si Božie Slovo, kde moje oči hneď padli na 15 kapitolu 1. listu Korint'anom. Celá táto kapitola sa ma veľmi dotýkala, ale hlavne: „Ak len v tomto živote máme nádej v Kristovi, sme najúbohejší zo všetkých ľudí. Ale Kristus vstal z mŕtvych, prvotina zosnulých“ padol som úplne na dno a tam Ježiš prišiel s nádejou a vierou v zmŕtvychvstanie.“ Odvtedy ma opustil strach aj temnota a začalo žiariť jeho svetlo, lebo aj keby zostúpim do najhlbšej priepasti, je tam On. Postupne som Boha vnímal čoraz bližšie. Keď som bol v Rakúsku asi 2 a pol roka v Komunitě, viacerí chalani, bolo ich presne 9, mali osobné zážitky s Duchom Svätým cez modlitbu príhovoru, chvály alebo vyliatie Ducha Svätého. Keď mi títo ľudia o tom svedčili, cítil som sa ako celý život hladný človek, ktorý zacítil mastnú klobásu. Cítil som, že toto presne potrebujem, aby som sa mohol znovu narodiť a žiť život v Bohu. Túžil som po Bohu ako nikdy predtým a už nikdy po tom.

Foto: celý DISMAS tím + Jožko Šulek presne v strede s manželkou a okolo neho 3 členovia, ktorí už sú na slobode. Peter Nítran, Tomáš Molnár a Jožko Drugda.

Každý deň, keď ostatní išli spať, som sa modlil ešte pol hodinu v kaplnke sám s vierou v Ježišove prísľuby a povzbudený živými svedectvami. Stalo sa to nečakane, akurát som si čítal nověnu ku svätej Brigite a v strede riadku som zacítil, že sa niečo deje. Prestal som čítať a zavrel som oči, cítil som silnú lásku k Bohu a ako ma napĺňa Božia Moc (necítil som oheň, ani elektrinu, iba jednoducho silu) od hlavy pomaly nižšie až k prstom na nohách. Zľakol som sa, také to bolo silné, lebo sa to stále stupňovalo. Začal som sa spontánne modliť v jazykoch a naplnila ma veľká bázeň pred Bohom, začal som plakať, klaňať sa Bohu a uctievať ho za túto svätú chvíľu. Od tej chvíle som prestal cítiť strach z recidívy, aj závislosť na tvrdých drogách, odvtedy prešlo už vyše 7 rokov a chuť na Tramal, ani Pervitín sa mi už nikdy nevrátili. Lebo kto je v Kristovi, je novým stvorením, a toto nové stvorenie už nie je závislé na ničom, iba na Bohu. Nech je Bohu všetka Sláva. Po tomto zážitku, keď som plný Ducha Svätého rozprával o tomto a mojich objavoch v oblasti Božieho konania tu a teraz, Ducha Svätého a chariziem, som od bratov často počul, mám zimomriavky na celom tele, v celej hrudi, akoby mi horeli plamene alebo sa vyznávali z okultných praktík, ktoré v minulosti robili a bránia im prísť k Bohu bližšie, bol som nadšený a fascinovaný Ježišom ako dieťa a od vtedy sa snažím roky vrátiť k mojej prvotnej láske. K nadšeniu a ohňu ako tieto prvé dni a týždne, keď som po prvý raz zažil jeho lásku. Už 5 rokov som z komunity vonku a žijem vo svete. Hľadal som samozrejme najprv Božie Kráľovstvo, chodil som každý týždeň 2 krát na chvály, do malého stretka jedného spoločenstva, kde sme sa zdieľali, viedol som birmovancov a založil som malé stretko pre mladých v jednej farnosti vo Zvolene. Boh ma všetkým tým sprevádzal a ukazoval mi správny smer. Videl som na vlastné oči, že Ježiš je Živý pravidelne, uzdravenia, zázraky a divy. Stretol som ženu, z ktorej sa neskôr stala moja manželka, našiel som povolanie ako programátor atď, proste milosť za milosťou. Po presťahovaní sa do Bratislavy som začal žiť svetsky, peniaze, univerzita, práca. Zamiloval som si peniaze a kariéru, čo bolo pre mňa niečo nové.

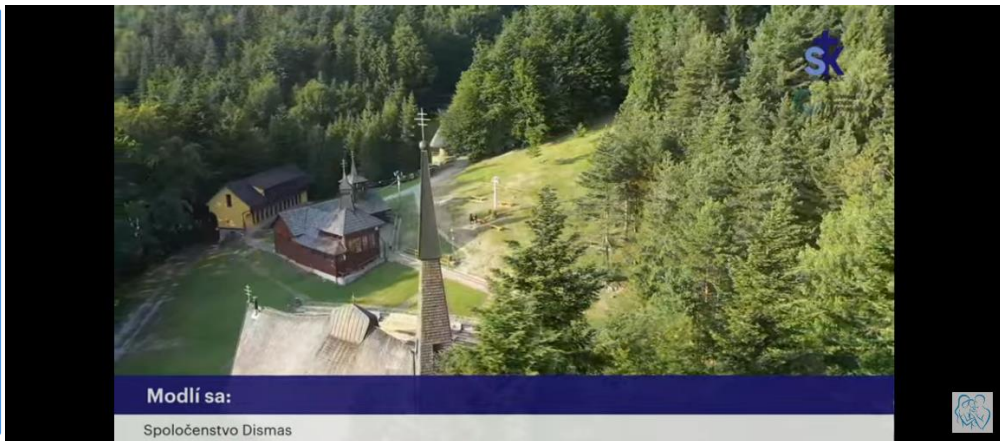
Foto: Slovensko, benediktínsky kláštor, kde sa nachádza vzácna relikvia Kristovej krvi.

Prestal som tak dychtiť po duchovných veciach a začal som dychtiť po tých materiálnych. Celé to prišlo pomaly a nepozorovane, až sme sa tento rok spolu s manželkou modlili za obnovenie živej viery, za viac ohňa a za spoločenstvo. Išli sme na Nové Svitanie, do Medjugorja a na CampFest. Znovu sa každý deň spolu modlíme, čítame si Božie Slovo a snažíme sa počúvať a uskutočňovať, čo nám hovorí Duch Svätý. Spoločenstvo v Bratislave sa akurát rysuje, ale cítime, že náš domov je vo farnosti na Sekieri vo Zvolene. Pán začal posúvať veci v našich životoch a rodinách, ktoré dlho stagnovali a znova sme sa začali zdieľať s blíznymi so svedectvom a modlitbou. Tešíme sa, čo má Pán pre nás pripravené. Nech je Bohu všetka sláva.

PBJK,
Každý deň okrem Nedele sa naše spol. Dismas modlí online Ruženec 30 min. od 9,30 hod. do 10,00 hod. Pridaj sa v tomto milostivom čase k nám každý deň. Nech sa takto môžeme spoločne duchovne stretnúť v modlitbe.

<https://youtu.be/Isuvl9MOsw4>

Požehnaný čas :)

Modlí sa:

Spoločenstvo Dismas

Foto: SMS, ktorá chodí každému členovi vonku s informáciou, aby sa pripojil, ak sa mu dá každý deň celý október do nonstop modlitieb S Českom a Slovenskom na YouTube kanály. Je to krásne, keď sa modlíme všetci spolu.

A keď sme pri modlitbách, tak ti chcem napísať, ako to funguje, ak nás požiadaš o modlitbu za niekoho alebo seba. Ako vieš, ako dostanem tvoju poštu, tak sa modlím s manželkou a deťmi na tvoj úmysel. Ak vo svojom liste spomenieš ešte nejaký konkrétny problém, tak sa za neho aj osobne modlím. Potom s tvojim úmyslom ešte oboznámim náš modlitebný team, teda konkrétnych modlitebníkov a oni sa špeciálne za tvoj úmysel modlia. Väčšinou to býva ešte tak, že za teba obetujem aj sv. omšu a ešte ho pridávam na konkrétny deň o 20.00 hod.

Dňa 29.9.2022 na Michala a sviatok na

Archaniela Michala, Gabriela a Rafaela sme boli pozvaný do väznice v Hrnčiarovciach (foto pred väznicou), kde sme prednášku spojenú so Sv. omšou. Bol to krásny čas, kde sme sa pozdieľali. Priniesol som aj krásny obraz Panny Márie do kaplnky, ktorý sme dostali na tento účel (viď foto)

Foto: darček, ktorý som dostal na meniny od Janky z väznice Levoča. Ďakujem všetkým, ktorí si na mňa spomenuli.

Foto: V pondelok 3.10.2022 sme sa viacerí členovia spol. DISMAS stretli v Trnave na modlitbe chvál, ktoré viedli

Lámačské Chvály (na fotke Braňo Letko a Jožko Štrbavý). Na tento dátum bolo v Jezuitskom kostole ozaj veľa ľudí.

Foto: vyrobený kríž k meninám od Violy z väznice v Nitre – Chrenovej.

Foto: balenie NL - NOVINKY z Dismasu č.76 v Hlohovci na fare.

Ako vidíte, tak sa len nebalí, ale boli aj chvály na gitare a kachóne.

Dňa 6.10.2022 sme navštívili našu princezná vo väznici v Levoči. Foto: Michal Straka (Ego) počas prestávky na

Štrbe – Vysoké Tatry. Michalovi S. som pri tejto príležitosti odovzdal aj **termo fl'ášu (vid' foto)** k meninám, nakoľko si nájde čas na vás každý

mesiac aby priniesol úsmev, povzbudenie a radosť tam, kde sa vkráda smútok

a strach. Ako asi aj viete Michal S. chodí po väzniciach zdarma teda pre Pána a ani na benzín si nikdy nevyptal, pričom viem, že za jedno hodinové vystúpenie si ho cenia na 4 000 €.

Tým, že bol Michal S.-Ego vo väznici v Levoči tak sme spolu navštívili všetky väznice na Slovensku. Chystáme sa tento mesiac aj **do Českej republiky konkrétne do väznice v Příbram**, ktorá je kapacitne veľká väznica.

Príspevok Monika Moravanská (vid' foto v strede pri darčekom): „...už v októbri prežívame radosť z Vianoc 😊. Dnes sme my (dievčatá zo spol. L'múry), spolu s Monikou a Adélkou a pod vedením Mirky, pripravili **prvých 30 darčekom**, ktoré sú určené vašim krásnym detičkám. Na túto službu sa vždy veľmi tešíme a robíme ju s láskou v srdci.“

krásnym detičkám. Na túto službu sa vždy veľmi tešíme a robíme ju s láskou

Misia I: popros s láskou kaplána vo väznici, či by mohol požehnať a pripojiť sa k našim každodenným modlitbám o 20.00 hod. Prakticky to vyzerá tak, že ak by súhlasil, treba si nastaviť budík na pripomenutie o 20.00 hod. a stačí kľudne 5 sekúnd na kňazské požehnanie.

Misia II: už sa mi párkrát stalo a aj teraz pred týždňom, že člena pustili z väznice, sedel tam roky a nemal ani krst alebo sv. prijímanie, resp. birmovku. Myslím si, že ak si spolu píšeme, tak môžeš osloviť kaplána, aby ťa pripravil na jednu z týchto veľkých milostí, sviatostí. Povzbudzujem ťa, opýtaj sa čo najskôr, resp. ak všetky máš, tak pomôž s tým tomu, ktorý hľadá. Možno je s tebou na cele, možno je na sv.

omši. Ukáž mu, ako bližšie kráčať ku Ježišovi Kristovi. Mk 16,16

vysvetlenie: rád by som ti ešte napísal, ako fungujú modlitby o 20.00 hod., v ktorých sa každý deň spájame. Poviem to tak... skoro každý deň my prichádzajú žiadosti o modlitbu, či už od členov za múrmi väzníc alebo z vonku. Napr. za uzdravenie z nejakej choroby, úmrtie v rodine, nejaký problém, s ktorým bojujete. No a tento úmysel ja predkladám Bohu a keď sa večer spájame, tak sa všetci za to modlíme. No a ovocie týchto modlitieb vidíte v každom NL, či už o uzdraveniach alebo obráteniach. Takže v podstate ti hovorím, že sa v spoločnej viere v Ježiša Krista ako spoločenstvo prihovárame za týchto ľudí a ich problémy a ako vidíš, Boh koná. Chvála Pánovi. A to nie je dôvod poľaviť, ale práve naopak, posilniť, zintenzívniť modlitby. Dostal som aj otázky, čo sa modliť o 20.00 hod. Tak môžeš sa pomodliť ruženec, Korunku Božieho milosrdenstva, alebo si čítať žalmy. Ako som už vyššie písal, tak nás žehná aktuálne 9 kňazov a 1 diakon. A až v nebi uvidíme, aké dôležité boli tieto modlitby, lebo vtedy robíme skutky duchovného milosrdenstva.

Úmysly: modlíme sa každý deň o 20.00 hod., a **40-hod. modlitebnú reťaz** od piatka 8.00 hod. do 23.59 hod. v sobotu.

40 hod. P+S	Predkladaný úmysel za spol. Dismas, za teba aj tvoju rodinu a všetky miesta, kam práve ideme
21.-22.10.2022	za odsúdených ktorých navštevujeme a navštívime
28-29.10.2022	za odprosenie urážok a za úprimné pokánie našich rodín
4.-5.11.2022	za našich kňazov, biskupa Rábeka, nové duchovné povolania
11.-12.11.2022	za rodiny slúžiace v Dismase

17.10.2022 **Boh Ťa žehnaj, drahý brat v Kristovi - BTŽ + Michal NL - NOVINKY z Dismasu č. 77**

„ dávať nezištne z láskou život je obeta“

